

Verbondenheid op afstand

Omdat het Coronavirus nog steeds rondwaart in ons land, houden we 1,5 m afstand van elkaar. We gaan niet onnodig bij elkaar op bezoek en we mogen het verpleegtehuis waar opa of oma verblijft niet binnen. We moeten verplicht afstand houden. Eigenlijk heel pijnlijk en vervelend. Ik hoorde van iemand die soms aan het huis van haar moeder voorbij wandelt: “Zal ik zwaaien naar haar?” We zoeken alternatieven om met elkaar verbonden te blijven. De sociale media, internet of gewoon de telefoon worden belangrijker. Ik merk zelf dat ik intussen al wat bijgeleerd heb, want ik loop in de ontwikkelingen op communicatiegebied niet voorop. De laatste bisdomstaf vond laatstelijk plaats via Skype.

Ook in de liturgie geldt: afstand houden. Dat betekent ook dat we geen H. Communie kunnen ontvangen, want dan komen we te dicht bij elkaar in de buurt. Ook dat is pijnlijk en zeer ongewoon. Hoe houden we contact met Christus? Daarvoor bestaat er een oude traditie waar we nu weer gebruik van kunnen maken: de geestelijke communie. In het volgende gebed wordt de essentie uitgedrukt: “Mijn Jezus, ik geloof dat U in het Allerheiligst Sacrament tegenwoordig bent. Ik bemin U boven alles en wens U in mijn hart te verwelkomen. Nu ik niet de communie daadwerkelijk kan ontvangen, vraag ik van U de genade van de geestelijke communie. Omhels mij en zuiver mijn verlangen naar de hemelse Vader. Draag mij in Uw Geest, en laat mij nooit van U gescheiden worden. Amen.”

Elke gelegenheid dat we de H. Communie ontvangen is sowieso een geestelijke ontmoeting met Christus. Ter communie gaan zonder geestelijke beleving mogen we zelfs een zonde noemen. Ook op geestelijke wijze kunnen we ons met Christus verbonden voelen en met de Kerk als zijn Lichaam. We maken er deel van uit, en door bekering willen we er méér deel van uitmaken, en een levend lidmaat worden.

+ Ron van den Hout
bisschop van Groningen – Leeuwarden